

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการลดพฤติกรรม
ความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

บรรพต นนอติม^{1*} อัญชญา พาณิช¹ กาญจนา บุญส่ง¹

¹สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

*ผู้นิพนธ์หลัก E-mail: birdlivebo@gmail.com

รับบทความ: 26 มีนาคม 2568

แก้ไขเสร็จ: 17 กรกฎาคม 2568

ตอบรับบทความ: 12 กรกฎาคม 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา (2) ระดับการลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษา (3) การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 122 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 87 คน และครูจำนวน 191 คน รวมทั้งสิ้น 278 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น 0.986 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า (1) ระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.63$, S.D. = 0.546) และเมื่อพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.499 – 0.610 มีการกระจายของข้อมูลน้อย หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน (2) ระดับการลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.72$, S.D. = 0.504) และเมื่อพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.465 – 0.545 มีการกระจายของข้อมูลน้อย หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน (3) การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 คือ ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา (X_4) ด้านการส่งต่อนักเรียน (X_5) มีประสิทธิภาพในการทำนายร้อยละ 53.30 สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ คือ $\hat{Y} = 1.000 + .595X_4 + .191X_5$

คำสำคัญ : การบริหารงาน, ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, การลดพฤติกรรมความรุนแรง

THE ADMINISTRATION OF THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM OF EDUCATIONAL INSTITUTIONS AFFECTING THE REDUCTION OF VIOLENT BEHAVIORS AGAINST STUDENTS IN EDUCATIONAL INSTITUTIONS UNDER THE OFFICE OF PHETCHABURI PRIMARY EDUCATION SERVICE AREA 2

Banpot Northim^{1*} Anchana Panitch¹ Kanchana Boonsong¹

¹Educational Administration Phetchaburi Rajabhat University

*Corresponding Author E-mail: birdlivebo@gmail.com

Received: March 26, 2025

Revised: July 17, 2025

Accepted: July 12, 2025

Abstract

This research aims to: (1) Examine the level of management of student support systems in educational institutions. (2) Assess the level of reduction in violent behavior towards students in educational institutions. (3) Analyze the impact of the management of student support systems on the reduction of violent behavior towards students in educational institutions under the Office of Primary Education Area, Phetchaburi District 2. Number of schools: 122 The sample for this study included 87 school administrators and 191 teachers, totaling 278 participants. Using purposive sampling and simple sampling techniques. The research instrument was a 5-point Likert scale questionnaire with a reliability coefficient of 0.986. Statistical methods used for data analysis included mean, standard deviation, and stepwise multiple regression analysis.

Findings: The overall level of management of student support systems in educational institutions under the Office of Primary Education Area, Phetchaburi District 2 was rated as "very high" (M = 4.63, S.D. = 0.546). The standard deviations ranged from 0.499 to 0.610, indicating a low dispersion of data, meaning respondents had consistent opinions. The overall level of reduction in violent behavior towards students in educational institutions under the Office of Primary Education Area, Phetchaburi District 2 was rated as "very high" (M = 4.72, S.D. = 0.504). The standard deviations ranged from 0.465 to 0.545, indicating a low dispersion of data, meaning respondents had consistent opinions. The management of student support systems in educational institutions that impacts the reduction of violent behavior towards students in institutions under the Office of Primary Education Area, Phetchaburi District 2 includes the aspect of prevention and problem-solving. The prediction efficiency was 53.30%, with The prediction equation in raw score format is being: $\hat{Y} = 1.000 + .595X_4 + .191X_5$

Keywords : Administration, Student support system, reduction of violent behavior

ความสำคัญและปัญหา

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด 4 ประการ ดังนี้ (1) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (2) การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” (3) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (4) การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ, 2565, หน้า 3-4) เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และผลกระทบจากโควิด-19 ทำให้โลกเข้าสู่ยุค VUCA (ความไม่แน่นอนและความเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว) ซึ่งต้องอาศัยทักษะชีวิต ในการปรับตัวและอยู่รอด ครู ต้องปรับวิธีสอน และสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนคุณภาพ พร้อมรับมือกับอนาคตของประเทศ (สถาบันวิจัยและพัฒนาการศึกษา, 2565, หน้า 1) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ได้กำหนดความมุ่งหมายและ หลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข แต่เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งนอกจากส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกแล้วในเชิงลบก็มีปรากฏเช่นกัน เป็นต้นว่า ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของยาเสพติด ปัญหาการแข่งขัน ในรูปแบบต่าง ๆ ปัญหาครอบครัวก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด มีการปรับตัวที่ไม่เหมาะสม หรืออื่น ๆ ที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2562, หน้า 6) เด็กและเยาวชนที่ไม่สามารถเข้าถึงการเรียนออนไลน์ได้ ส่งผลให้เกิดปัญหาตามมาคือความเหลื่อมล้ำทางด้านเทคโนโลยีสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี มีความเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยี ช่องว่างระหว่างความเหลื่อมล้ำทางเทคโนโลยี ที่เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะกลุ่มเด็กเปราะบาง และปัญหาที่ควรแก้ไขและป้องกันคือภัยคุกคามจากสื่อออนไลน์ ในทุกรูปแบบ สถานการณ์ความรุนแรงในเด็กและเยาวชน ยังคงเป็นปัญหาที่นับวันยังมีความรุนแรง ในรูปแบบต่าง ๆ เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน ทั้งต่อตัวเด็กและเยาวชนเอง รวมถึงเด็กและเยาวชน เป็นผู้ก่อความรุนแรงด้วย บริบทปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนในมิติต่าง ๆ มักนำไปสู่สถานการณ์ การแสดงออกทางการเมืองของเด็กและเยาวชน การเข้าร่วมการชุมนุมในรูปแบบต่าง ๆ ส่วนหนึ่งมาจาก ปัญหาความเหลื่อมล้ำต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม การออกมาเรียกร้องเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางตรงและ ทางอ้อม มักไม่ได้รับความสนใจจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทำให้ปัญหาต่าง ๆ จึงยังเป็นปัญหาที่สืบเนื่องมาจากปี 2563 และการแสดงออกทางการเมืองของเด็กและเยาวชน ก่อให้เกิดปัญหาละเมิดสิทธิเด็ก และเยาวชน บางส่วนต้องรับภาระทางเศรษฐกิจและทำให้สูญเสียโอกาสทางสังคมหรือทางการศึกษา ดังนั้น การแก้ปัญหา ที่สำคัญคือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับต่าง ๆ ต้องแสดงถึงความจริงใจต่อการแก้ปัญหา โดยเฉพาะปัญหา ที่เป็นปัญหาสืบเนื่องคือปัญหาความรุนแรงในเด็กและเยาวชน ปัญหาความเหลื่อมล้ำในเด็กและเยาวชน ในมิติของการศึกษา เทคโนโลยี และการมีพื้นที่ในการแสดงออกหรือทำกิจกรรมของเด็กและเยาวชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ได้ดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ (SWOT Analysis) จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และบุคลากรทางการศึกษาทุกกลุ่มในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สรุป จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค โดยมีจุดอ่อน คือ โรงเรียนขนาดเล็ก ไม่มีรูปแบบและการบริหารงานที่ชัดเจนในการแก้ปัญหาและมีอุปสรรค คือสถาบันครอบครัว เป็นครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวแตกแยกมากขึ้น ทำให้บทบาทในการอบรมเลี้ยงดู ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมลดน้อยลงนำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กนักเรียน งานข้อมูลสารสนเทศ กลุ่มนโยบาย และแผนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพชรบุรี เขต 2, 2567, 12 - 13) จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพชรบุรีเขต 2 ได้พิจารณาความคิดเห็นจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยงานวิจัยนี้จะได้อาณาการการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนซึ่งโรงเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดแนวทางในการพัฒนาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

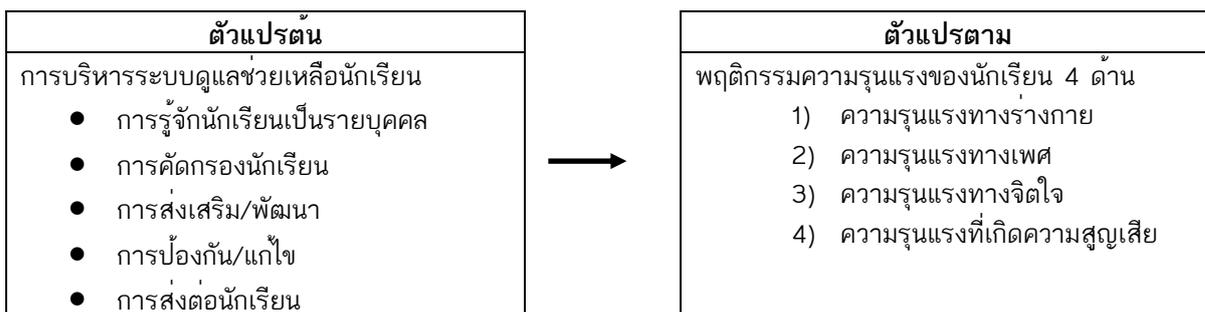
1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2
2. เพื่อศึกษาระดับการลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2
3. เพื่อศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การบริหารการศึกษาเพื่อการพัฒนาในสถานศึกษานั้น เป็นการดำเนินงานร่วมกันของกลุ่มคน ในการให้บริการทางการศึกษาแก่นักเรียน โดยการทำให้เกิดความร่วมมือกันทั้งครู ผู้ปกครองนักเรียน และประชาชน (นิพนธ์ กินาวงศ์ 2561 : หน้า 16) อีกทั้งการบริหารการศึกษายังเป็นระบบการ บริหาร การออกแบบ และการจัดระบบการศึกษาทั้งระบบความคิด และรวมถึงการนำทรัพยากรเพื่อการศึกษาไปบริหารให้เกิดผลทางการศึกษา โดยมีผู้บริหารเป็นบุคคลสำคัญในการบริหารสถานศึกษา (เกษม วัฒนชัย 2560 : หน้า 2) จึงกล่าวได้ว่าการบริหารการศึกษามุ่งจัดการศึกษาอย่างเป็น กระบวนการ มีระบบและมีเป้าหมายชัดเจนคือ การพัฒนาคุณภาพมนุษย์ทุกด้านไม่ว่าจะเป็นด้าน ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรม ค่านิยม ความคิด และการประพฤติปฏิบัติที่ดี โดยคาดหวังว่าคนที่ มีคุณภาพนี้จะทำให้ สังคมมีความมั่นคง สงบสุข เจริญก้าวหน้าทันโลก และสามารถแข่งขันกับสังคม ประเทศอื่นได้ ซึ่งในการบริหารจัดการ สถานศึกษามีแนวคิดที่สำคัญ ดังนี้ ความหมายและความสำคัญของการบริหารการศึกษา ภารดี อนันต์นารี (2565 : หน้า 2) การบริหารการศึกษา อาจพิจารณาว่า เป็นกิจกรรม ประเภทหนึ่ง หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลาย ๆ คน ร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาให้เด็ก เยาวชน ประชาชน หรือสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้านให้มีความสามารถ ทักษะคิด พฤติกรรมค่านิยม หรือคุณธรรม ส่วนด้านสังคมการเมืองและเศรษฐกิจนั้น ต้องการให้เป็นสมาชิกที่ดีและมี ประสิทธิภาพ ของสังคมโดยกระบวนการต่าง ๆ ที่เป็นระเบียบแบบแผนทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการที่มีการดำเนินงานเป็นระบบ มีเครื่องมือคุณภาพและมีมาตรฐาน มีการประสานกับบุคลากรทุกฝ่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อส่งเสริม ป้องกัน แก้ไข และพัฒนานักเรียนตาม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นการสร้างชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำเนินชีวิต อยู่ในสังคมที่เข้มแข็ง และรอดจาก วิกฤตการณ์ทุกประการ แนวคิดของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การประสานความร่วมมือระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน และครูทุกคนในโรงเรียนในการสนับสนุน ส่งเสริม ป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน จากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกและเชิงลบ เช่น ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการ ระบาดของยาเสพติด ปัญหาการแข่งขันในรูปแบบต่างๆ และปัญหาครอบครัวจากสภาวะการณีสะท้อนให้เห็นถึงความ จำเป็น ในทางการศึกษาที่จะต้องเร่งเข้าไปดูแลช่วยเหลือนักเรียนมิให้หลุดออกจากระบบการศึกษาเพราะนักเรียนทุกคน ต้องการความรัก ความเข้าใจ การให้อภัย การให้ โอกาส และ ทุกคนมีศักยภาพที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอด ชีวิต เพียงแต่ใช้เวลาและวิธีการแตกต่างกัน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจนักเรียนเป็น รายบุคคล ด้วยกระบวนการการทำงาน มีเทคนิค วิธีการ หรือการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความสนใจและความถนัด พัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดการเรียนรู้ การ สอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ทุกสาขาวิชา มุ่งเน้นให้นักเรียนรักและเห็นคุณค่าในตัวเองและผู้อื่นมีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ มีทักษะในการดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสมและมีวิถีชีวิตที่เป็นสุข เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย เติบโตและงอกงามเป็นคนดีของสังคมต่อไป

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 มีกรอบแนวคิดที่แสดง ภาพประกอบ ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. การบริหาร หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูร่วมกันวางแผน ดำเนินการ ควบคุม และ ประเมินผลการจัดกิจกรรมในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ทรัพยากร บุคลากร และเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลในการลดพฤติกรรมความรุนแรง

2. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง แนวทางการดำเนินงานในสถานศึกษาที่ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมในการ รู้จัก ช่วยเหลือ ส่งเสริม และแก้ไขปัญหาให้แก่ นักเรียน โดยในงานวิจัยนี้จะวัดการดำเนินงานของระบบตาม 5 ด้าน ตามแนวคิดของกรมสุขภาพจิต ได้แก่

2.1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การเก็บข้อมูลและการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนรายบุคคล อย่างสม่ำเสมอ เช่น การพูดคุย เยี่ยมบ้าน หรือการใช้แฟ้มสะสมงาน เพื่อให้เข้าใจนักเรียนอย่างลึกซึ้ง

2.2. การคัดกรองนักเรียน หมายถึง กระบวนการแบ่งกลุ่มนักเรียนตามลักษณะปัญหาและความต้องการโดย ใช้แบบประเมิน เช่น SDQ, EQ หรือการสังเกตพฤติกรรมโดยตรง

2.3. การส่งเสริมและพัฒนา หมายถึง การจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กีฬา ดนตรี วิชาการ หรือ กิจกรรมคุณธรรม เพื่อพัฒนาศักยภาพและสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้นักเรียน

2.4. การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข หมายถึง การดำเนินกิจกรรมหรือการแทรกแซงเพื่อป้องกันพฤติกรรม เสี่ยง ช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาเฉพาะด้าน และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

2.5. การส่งต่อนักเรียน หมายถึง การส่งนักเรียนที่มีปัญหาไปยังครูแนะแนวหรือหน่วยงานภายนอกที่ เหมาะสม เช่น นักจิตวิทยา แพทย์ หรือหน่วยสังคมสงเคราะห์

3. พฤติกรรมการลดความรุนแรง หมายถึง ระดับของพฤติกรรมของนักเรียนที่ลดการกระทำที่เป็นอันตรายทาง กาย จิตใจ เพศ หรือการทอดทิ้ง โดยวัดผ่านการสังเกตหรือแบบประเมินจากครูและนักเรียน โดยจำแนกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

3.1. การลดความรุนแรงทางด้านร่างกาย หมายถึง การกระทำที่ช่วยไม่ให้เกิดการบาดเจ็บทางร่างกายโดย ตั้งใจ รวมถึงการฝึกวินัยที่ไม่ลงโทษทางกาย ทั้งการใช้และไม่ใช้วัตถุ เช่น การชกต่อย ตบตี ใช้อาวุธ การรดน้ำ การ ใช้สารพิษ การผูกมัด รวมถึงการเขย่าตัวเด็ก

3.2. การลดความรุนแรงด้านจิตใจ หมายถึง การที่ครูและเพื่อนให้ความรัก ความเอาใจใส่ดูแลต่อกัน ไม่ทำร้ายจิตใจ หรืออารมณ์ของเด็ก รวมถึงการสนับสนุนให้เด็กเติบโตได้อย่างมั่นคง มี จิตใจที่ดีงาม และการอยู่ร่วมใน สังคม ไม่มีการตำหนิ ด้อยค่าผู้อื่น ไม่ขู่ให้กลัว

3.3. การลดความรุนแรงด้านเพศ หมายถึง การสร้างความตระหนักรู้เท่าทันต่อเหตุการณ์ที่จะนำไปการถูก คุกคามทางเพศต่อคนที่ไม่ได้รับอนุญาต และสามารถป้องกันตนเองในเบื้องต้นได้ โดยการหลีกเลี่ยงการเข้าร่วมกลุ่มที่มี พฤติกรรมความรุนแรงทางเพศ การรู้กาลเทศะโดยการแต่งกายไม่โป้ เปลือย แต่งกายให้สุภาพ

3.4. การลดความรุนแรงที่เกิดความสูญเสียหรือทอดทิ้ง หมายถึง การเอาใจใส่ดูแลให้มีปัจจัยสี่ ประกอบด้วย อาหาร ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม และที่อาศัยให้มีความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

ได้แก่ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 122 โรงเรียน รวม 1,006 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 278 คน ตามตารางประมาณการขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan P. 608-609) แล้วสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มาจากทุกโรงเรียนตามสัดส่วนระหว่างประชากรและขนาดของโรงเรียน ตามสัดส่วนระหว่างประชากรกับกลุ่มตัวอย่าง โดยเลือกผู้บริหารสถานศึกษาจากทุกโรงเรียนมาแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ส่วนครูใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายมาจากทุกโรงเรียนโดยวิธีการจับฉลากแบบไม่ใส่คืน (Sampling Without Replacement)

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้วิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ประกอบด้วย 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและการแก้ไขปัญหา 5) การส่งต่อนักเรียน และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้ 1) ความรุนแรงทางร่างกาย 2) ความรุนแรงทางเพศ 3) ความรุนแรงทางจิตใจ 4) ความรุนแรงที่ก่อให้เกิดความสูญเสียหรือการละเลย /ทอดทิ้ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง ทางไปรษณีย์ และแบบออนไลน์

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบเอฟ (F - test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.63$, S.D. = 0.546) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.71$, S.D. = 0.505) ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.70$, S.D. = 0.499) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.63$, S.D. = 0.555) ด้านการส่งต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.562) และด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.610) และเมื่อพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.499 - 0.610 มีการกระจายของข้อมูลน้อย หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

2. ระดับการลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.72$, S.D. = 0.504) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านค่าเฉลี่ยจากมากไป

ห้าน้อย ตามลำดับ คือ ด้านการลดความรุนแรงด้านจิตใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.75$, S.D. = 0.465) ด้านการลดความรุนแรงด้านเพศ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.75$, S.D. = 0.478) ด้านการลดความรุนแรงทางด้านร่างกาย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.69$, S.D. = 0.529) และด้านการลดความรุนแรงที่เกิดความสูญเสียหรือทอดทิ้ง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.68$, S.D. = 0.545) และเมื่อพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.465 – 0.545 มีการกระจายของข้อมูลน้อย หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

3. การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 พบว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) มี 2 ด้านที่ส่งผลต่อการลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เรียงตามลำดับได้แก่ ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา (X_4) และด้านการส่งต่อนักเรียน (X_5) ซึ่งสามารถเขียนรูปแบบของสมการพยากรณ์ในรูปแบบของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y' = 1.000 + 595X_4 + 191X_5$$

สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Y'' = .564X_4 + .196X_5$$

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามลำดับ คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการคัดครองนักเรียน ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนต่าง ๆ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการระบบการดูแล ช่วยเหลือ นักเรียนเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โครงการ เสริมสร้างและสนับสนุน การคุ้มครอง ดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ที่ได้ให้แนวทางในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน(แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2567 สพป.พบ.2 2567 : หน้า 107) โดยต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนแต่ละคนเป็นสำคัญ ซึ่งมุ่งเน้นให้นักเรียนรู้จักประยุกต์นำความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น รู้จักคิดเป็นทำเป็นรวมทั้งเป็นการปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมีการประสานความร่วมมือจากบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษารวมทั้งบิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลในชุมชนและองค์กรต่าง ๆ เพื่อร่วมมือกันพัฒนานักเรียนตามอย่างเต็มที่ได้และเต็มศักยภาพ และมีการบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ คุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 หมวด 7 มาตรา 63 โรงเรียนและสถานศึกษาทุกแห่ง ต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนว การให้คำปรึกษาฝึกอบรมแก่นักเรียน เพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคมและความปลอดภัยแก่นักเรียน ซึ่งเป็นไปตามสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่ได้กำหนดนโยบายให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งจัดให้ มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และดำเนินการอย่างจริงจังต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่ง นักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือ พิทักษ์ปกป้อง คุ้มครองอย่างรอบด้านด้วยกระบวนการที่ถูกต้อง เหมาะสมและทันการณ์ และได้รับการพัฒนาในทุกมิติเพื่อให้เป็นคนดีมีความสุข และ ปลอดภัยในสภาพสังคมปัจจุบันของผู้เรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2561 : 1) ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของรัชพล เทียงดี (2563 : 41) ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า การบริหารระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับ

ค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน รองลงมาคือ ด้านการส่งต่อนักเรียนและด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลตามลำดับ ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้าน การ ส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนและยังสอดคล้องกับวิจัยของ สุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561 : 304-314) ศึกษา การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี พบว่า การดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำ คุณหญิงเนื่องบุรี โดยภาพรวมและรายได้อยู่ในระดับ มากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการส่งเสริม และพัฒนานักเรียน

1.1 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ด้านการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนต่าง ๆ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ได้มีการวางแผนด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนอย่างต่อเนื่อง ให้นักเรียนทุกคนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีความ ภาคภูมิใจในตนเอง โดยการส่งเสริม ให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ เช่น กิจกรรมกีฬา กิจกรรม ลูกเสือ กิจกรรมส่งเสริม และพัฒนานักเรียนให้สอดคล้องต่อนโยบายสถานศึกษา เช่น กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมประชุม ผู้ปกครอง กิจกรรมสร้างเสริมทักษะในการดำรงชีวิต ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศในด้านต่าง ๆ ซึ่งได้รับความร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ได้มีการรายงานและ ประเมินผลเพื่อนำไปสู่การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนต่อไป สอดคล้องกับ ปรมาภรณ์ สนธิ (2560) แนวทางการพัฒนาระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ สุภัทสร สุริยะ. (2562) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัด กรุงเทพมหานคร ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนโดยภาพรวมและรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนต่าง ๆ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผู้บริหารและครูมีความตระหนักและเห็นคุณค่า ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน ต้องมีความเข้าใจปัญหา ของนักเรียนแต่ละคนอย่างแท้จริง มีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาอย่างใกล้ชิดไม่ปล่อยปละ ละเลยนักเรียนจนก่อให้เกิดเป็นปัญหาต่อสังคม ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับลักษณะสภาพปัญหาของนักเรียนแต่ละคน โดย การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา และการติดตามดูแลช่วยเหลือ โดย อาศัยการประสานขอความร่วมมือกับผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้ทันทันที และ สถานศึกษามีการรายงานผลและประเมินผลด้านการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการป้องกัน และแก้ไขปัญหา เพื่อให้เด็กนักเรียนมีผู้มีภูมิคุ้มกัน มีจิตใจที่เข้มแข็งรู้จักการแก้ปัญหา และให้คุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัย ของนางสาวขวัญเนตร มูลทองจาด (2564 : 73) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีคามัชฉิมิเลชคณิตอยู่ใน ระดับมากและอยู่ใน ลำดับที่สาม ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนวัดอุดมรังสีมีครูที่ปรึกษาให้การดูแลเอาใจใส่ให้นักเรียนทุกคน อย่าง เท่าเทียมกันและคำนึงถึงความแตกต่างของบุคคล มีครูแนะแนวหรือครูที่ปรึกษา บริการให้คำปรึกษา แนะนำ เบื้องต้นแก่นักเรียน โรงเรียนมีการประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง ในการช่วยเหลือ โดยพบปะ พุดคุยกับผู้ปกครองโดยตรง ผ่านจดหมายแจ้งข้อมูลข่าวสาร และมีการติดต่อผ่านทางโทรศัพท์ เพื่อแก้ไขปัญหาของ นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้โรงเรียนมี การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน เช่น กิจกรรมเพื่อน ช่วยเพื่อน กิจกรรมซ่อมเสริม กิจกรรมทำบุญทุกวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา โครงการประกวดแข่งขัน โครงการทู บินัมเบอร์วัน (TO BE NUMBER ONE) กิจกรรมแข่งขันกีฬาภายใน โครงการส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน และ โครงการงานทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังมีการติดตามผลประเมินผลอย่างต่อเนื่อง จัดทำรายงานสรุปอย่างเป็น ระบบ เพื่อนำข้อมูลมาวางแผนการดำเนินการป้องกัน และวิเคราะห์ข้อมูล นักเรียนกลุ่มมีปัญหาเพื่อส่งต่อให้ได้รับการ ช่วยเหลือ จัดกิจกรรมการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน ในกลุ่มเสี่ยง/กลุ่มมีปัญหาอีกด้วย

1.3 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยภาพรวมและรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนต่าง ๆ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ได้มีการวางแผนงานในการดำเนินการด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อทำ ความรู้จักกับนักเรียนและครอบครัว ศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการดำเนินการรวบรวมและจัดเก็บ ข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลแต่ละคนอย่างเป็นระบบ ซึ่งมีการจัดเก็บข้อมูลประวัติส่วนตัว ข้อมูลด้านสุขภาพ และ

ความสามารถของนักเรียน ซึ่งได้นำเครื่องมือหรือแบบประเมินที่ช่วยให้เข้าใจนักเรียนมากขึ้น และมีการรายงาน ประเมินผลเพื่อนำไปสู่การคัดกรองนักเรียนได้อย่างถูกต้อง เพื่อใช้ในการดำเนินงานการพัฒนา นักเรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี ปลอดภัยจากสารเสพติดต่าง ๆ และดำรงชีวิตอย่างมีความสุขในสังคมต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของกับ งานวิจัย ของสุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561 : 304-314) ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำ คุณหญิงเนื่องบุรีพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี ด้านการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันเป็นพื้นฐานตาม ความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน หล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้นการ รู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำ ข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียน ซึ่งเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้ อย่างถูกต้อง

1.4 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านพบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ อาจเป็นเพราะโรงเรียนต่าง ๆ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ได้มีการวางแผนด้าน การส่งต่อนักเรียน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาเพื่อส่งต่อไปรับการช่วยเหลือและมีขั้นตอนการส่งต่อนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ โดยการดำเนินการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ด้าน ซึ่งนักเรียนที่ส่งต่อได้รับการช่วยเหลือที่ถูกต้องและรวดเร็ว โดยมีการติดตามผลการส่งต่อนักเรียนอย่างใกล้ชิด ซึ่ง จะต้องบันทึกผลการช่วยเหลือการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา และสรุปผลการส่งต่อนักเรียนไว้ เป็นหลักฐานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี และเป็น กำลังต่อสังคมในการพัฒนาขับเคลื่อนประเทศชาติต่อไปในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของกรดา มลิล่า (2564 : 31-41) ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชัยภูมิ เขต 1 พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ด้านการส่งต่อนักเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า บางกรณีที่มีปัญหาความ ยากต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ต่อไป เพื่อปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่าง ถูกทางและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้ปัญหานั้นเป็นบอบบาทหน้าที่ของครูที่ ปรึกษาหรือคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยาก ต่อการแก้ไข

1.5 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน โดย ภาพรวมและรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยปรากฏ เช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนต่าง ๆ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ได้มีการ วางแผนด้านการคัดกรองนักเรียนอย่างเป็นระบบ ซึ่งการคัดกรองนักเรียนเป็นไปตามเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน โดยใช้ แบบประเมิน (SDQ) ในการคัดกรองนักเรียน โดยพิจารณาข้อมูลด้านต่าง ๆ ของนักเรียนเพื่อกำหนดเกณฑ์การจัดกลุ่ม นักเรียนได้อย่างถูกต้อง และชัดเจน โดยข้อมูลที่ได้นำไปทำการวิเคราะห์ข้อมูล และนำไปใช้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของรัชพล เทียงดี (2563 : 41) ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้านการคัดกรองนักเรียนอยู่ใน ระดับมาก ทั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การคัดกรองนักเรียนเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แล้ว นำผลที่ได้มาจำแนกตามเกณฑ์การคัดกรองที่สถานศึกษาได้กำหนดขึ้นให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงและความ รุนแรงหรือความถี่ของปัญหา โดยในการดำเนินการคัดกรองนักเรียนของสถานศึกษาต้องมีการประชุมครูกำหนดเกณฑ์ การคัดกรองเพื่อจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกันให้เป็นที่ยอมรับของครูในสถานศึกษาและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

2. ระดับการลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพชรบุรี เขต 2

ผลการวิเคราะห์ระดับการลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากผู้บริหารและครูมีนโยบายและแนวทางในการการ กระทำให้ลดความรุนแรงที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายและการทำให้เกิดความทุกข์ทางจิตใจ หรือการกระทำทางเพศ หรือความสูญเสียหรือการละเลยทอดทิ้ง มีการปรับปรุงและพัฒนาระบบ ให้นักลการสามารถดูแลให้ความช่วยเหลือ นักเรียนใน ความรับผิดชอบได้ใกล้ชิดมากขึ้น การส่งเสริมด้าน คุณธรรมจริยธรรมด้วยการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้

และพานักเรียนไปทำ กิจกรรมที่วัดในช่วงวันสำคัญทาง ศาสนา อาจส่งผลให้การทะเลาะเบาะแว้งระหว่างนักเรียน หรือการใช้วาจาที่ไม่สุภาพต่อบุคลากรและระหว่างนักเรียน ด้วยตนเองลดน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภัทรา ภูษิตรัตน์วาลี(2567 : 99) ศึกษาความรุนแรงและแนวทางการดำเนินงานป้องกันปัญหาความรุนแรงภายในโรงเรียน ของโรงเรียนในเครือข่ายท่าชนะ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานีเขต 2 พบว่า1) แนวทางการลดความรุนแรงทางร่างกาย ควรดำเนินการเป็นเครือข่ายโดยให้ทุกส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ไข โดยครูพ่อแม่ผู้ปกครอง จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีไม่ใช้ความรุนแรง เพราะเด็กบางคนได้รับความรุนแรงมาจาก ครอบครัวมาโรงเรียน มักใช้ความรุนแรงต่อเพื่อน ชอบชกต่อยกับเพื่อนและมีอารมณ์โกรธง่าย ในส่วนของโรงเรียนต้อง ดำเนินตามแนวทางระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีครูที่ปรึกษาเป็นหัวใจ สำคัญของการพัฒนาและแก้ไขปัญหาและ ครูผู้สอน จะต้องคอยดูแลนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างระมัดระวัง และควรจัดโครงการอบรม คุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนมีความ ตระหนักถึงสิ่งที่ควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติจัดกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน ให้เห็นความสำคัญของการลดความรุนแรง รวมทั้งการส่งเสริมให้นักเรียนมีจิตสาธารณะให้ความช่วยเหลือ นักเรียนที่บกพร่องทางการเห็นและ มีปฏิสัมพันธ์อย่างเหมาะสม 2) การลดความรุนแรงทางเพศ ควรให้ผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมมือกันในการให้ความรู้และสร้างความตระหนักให้ นักเรียนมีคุณธรรม รู้จักรักในศักดิ์ศรีของตนเอง รู้จักการวางตัวให้เหมาะสมกับกาลเทศะ ไม่ปล่อยเนื้อปล่อยตัวตาม สังคมบริโภคนิยม รู้จักเคารพ ในสิทธิของผู้อื่น และจะต้องพยายามสกัดกั้นสื่อลามก ต่าง ๆ โดยควรแนะนำ ให้ นักเรียนรู้จักการป้องกันตัวเองให้ห่างไกลจากสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ทั้งหลาย และจัดทำหลักสูตรโดยสอดแทรกความรู้เรื่อง เพศศึกษาและคุณธรรมควบคู่กันไป 3) การลดความรุนแรงทางจิตใจ ควรมีการดูแลนักเรียนด้านจิตใจ โดยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ตลอดจนบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการดูแลและให้ความรู้แก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นล้วนมีบทบาทสำคัญในการดูแลนักเรียนให้มีความรักความเข้าใจ และให้ความอบอุ่นแก่นักเรียน ไม่ควรปล่อยปะละเลยนักเรียน เมื่อเห็นนักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหรือมีปัญหาควรให้คำแนะนำ อธิบาย รวมถึง ปลอบโยนนักเรียน ตามถึงสาเหตุที่นำมาสู่การประพฤติตนอันไม่เหมาะสม และร่วมกันสังเกตพร้อมทั้งให้ความรู้เพื่อน นักเรียนในโรงเรียนโครงการเรียนรวมให้มีความเข้าใจคนพิการ มีจิตสำนึกที่ดีใช้คำพูดตลอดจนการวางตัวที่เหมาะสม ไม่ละเมิดผู้อื่น รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องควรประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เรียนอีกด้วย 4) การลดความรุนแรงที่ ก่อให้เกิดความสูญเสียหรือการละเลยทอดทิ้ง ควรให้ความรู้แก่ ผู้ปกครองในเรื่องสิทธิของคนพิการตามกฎหมาย สามารถส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิของบุตรได้อย่างเหมาะสม ให้ความร่วมมือในการฝึกทักษะที่จำเป็นแก่บุตรควบคู่กับการ ฟื้นฟูสมรรถภาพให้บุตรเกิดความพร้อม มีพัฒนาการตามวัยได้รับการส่งต่อเพื่อการพัฒนาที่หน่วยงานต่างๆ อย่าง ต่อเนื่องรวมทั้งให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรอย่างถูกต้อง ตามวัยจนกว่าเขาจะมีพฤติกรรมที่ดีและมีบุคลิกลักษณะที่ดี เป็น ของตัวเอง เพื่อให้เขาเป็นเด็กดีเป็นคนดีของสังคม สำหรับครูควรจะเป็นที่ปรึกษาให้กับนักเรียนในกรณีที่นักเรียนมี ปัญหาเข้ารับการอบรมให้มีทักษะเฉพาะทาง ที่สามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการบริการทางการศึกษา มีอุปกรณ์เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนถึง การเรียนที่ เพียงพอ และในส่วนของสถานศึกษาควรคำนึงถึงการจัดหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่น ส่งเสริมการพัฒนานักเรียนทุกกลุ่ม ให้แก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมภายใน โรงเรียนให้ปราศจากอุปสรรคในการเดินทาง นักเรียนทุกคนได้รับความสะดวกและปลอดภัย

2.1 การลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพชรบุรี เขต 2 ด้านการลดความรุนแรงด้านจิตใจ อยู่ในระดับมากที่สุดเนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 พบว่าเคยเห็นหรือได้รับรายงานว่านักเรียนเคยถูกเพื่อน หรือบุคคลอื่น กระทำการในลักษณะทำร้ายจิตใจ ส่วนมาก เป็นการพูดจาดูถูกเหยียดหยาม รองลงมาคือ การด่าทอ ใส่ร้ายป้ายสี และการขู่บังคับ สาเหตุที่นักเรียนถูกทำ ร้าย จิตใจส่วนมากเกิดจากความเข้าใจผิด รองลงมานักเรียน พุดไม่ไพเราะ ก่อน นักเรียนแก้ปัญหาโดยวิธีการส่วนมาก ปรับทุกข์กับเพื่อน รองลงมาปรึกษาครูและเก็บไว้คนเดียว ไม่บอกใคร สอดคล้องกับ สุธัมมา นามวงษา (2563 : 178) ได้ทำการวิจัย”แนวทางการลดความรุนแรงของนักเรียน ในสถานศึกษาโดยใช้วิธีการเจรจา โกล่เกลี่ยคนกลาง : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านคำ แคน สำ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ขอนแก่นเขต2”จากผลการวิจัยด้านความรุนแรง ทางจิตใจ พบว่า ครูผู้ปกครองและนักเรียน มีความคิดเห็น ตรงกันว่า นักเรียนส่วนมากไม่เคยถูกเพื่อนหรือบุคคลอื่น ทำ ร้ายจิตใจ เหตุการณ์ที่ทำให้ครูมักจะทำ ร้ายจิตใจ นักเรียน คือ นักเรียนไม่มีวินัยไม่ตั้งใจเรียนทำ ผิดระเบียบ และพูดไม่สุภาพ ส่วนผู้ปกครอง เห็นว่านักเรียนไม่มี วินัย และไม่ตั้งใจ เรียนและในส่วนของนักเรียนเกิดจาก การเข้าใจผิด และนักเรียนไม่ตามใจเขา แก้ปัญหาโดย บอกพ่อแม่ ปรับทุกข์กับ เพื่อนปรึกษาครูและบอกผู้ใหญ่ที่ ไว้ใจ

2.2 ด้านการลดความรุนแรงด้านเพศ อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากร พบว่า นักเรียน ส่วนมากไม่เคยถูกบุคคลอื่นกระทำในลักษณะของ การละเมิดสิทธิทางเพศ ส่วนเคยถูกบังคับ ในลักษณะของการไม่สงวนท่าทีพฤติกรรมชู้สาว เช่น การโดยจับเนื้อต้องตัวการ ดูสื่อลามก สาเหตุใดที่นักเรียนถูกลวนลามทาง เพศ หรือละเมิดสิทธิทางเพศส่วนมากเกิดจากการไว้วางใจ คนใกล้ชิด รองลงมาคือร่างกายอ่อนแอกว่าและ อยู่ในที่ ลับตา สอดคล้องกับ สุธัมมา นามวงษา (2563 : 178) ได้ ทำการวิจัย“แนวทางการลดความรุนแรงของ นักเรียนใน สถานศึกษาโดยใช้วิธีการเจรจา โกล่เกลี่ยคนกลาง :กรณี ศึกษาโรงเรียนบ้านคำแคน สำ นักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ขอนแก่น เขต 2” จากผลการวิจัยด้านความรุนแรงทาง เพศ พบว่า นักเรียนส่วนมากไม่เคยถูกกระทำ ใน ลักษณะ ของการลวนลามหรือละเมิดสิทธิทางเพศส่วนที่เคย พบว่ามีในลักษณะของการลวนลามหรือละเมิดสิทธิทาง เพศโดยถูกจับต้องลูบคลำ ร่างกายให้ดูสื่อลามกโดยดูกับ เพื่อนเพศเดียวกันมีทั้งเพื่อนในห้อง ต่างโรงเรียน รุ่นพี่ และ คนในครอบครัวสถานศึกษาที่มีภักถลวนลามทางเพศ คือ ที่บ้านหรือที่พัก บริเวณที่เปลี่ยวๆเวลา คือ หลังเลิกเรียน และ ขณะอาศัยที่บ้านหรือที่พัก มีสาเหตุจากเป็นแฟนหรือ คนรัก เพราะไว้วางใจคนใกล้ชิด

2.3 ด้านการลดความรุนแรงทางร่างกาย อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากร พบว่า ผู้บริหาร ครูและผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่เคยกระทำจนทำ ให้นักเรียน ได้รับบาดเจ็บ และนักเรียน เคยทำร้ายร่างกายผู้อื่น จนทำให้ได้รับบาดเจ็บมากที่สุด โดยกระทำ ในลักษณะ การชกต่อยกัน รองลงมาในลักษณะ ดบ บริเวณภายใน โรงเรียนที่เห็นหรือได้รับรายงานว่านักเรียนถูกร่างกายจน ทำ ให้ได้รับบาดเจ็บ คือ บริเวณหลัง โรงเรียนหรือบริเวณที่เปลี่ยว โดยสาเหตุของการถูกร่างกายร้ายร่างกาย คือ ไม่ชอบหน้า รองลงมาเคยขัดข้องหมองใจ กัน และเรื่องแย่งแฟน สอดคล้องกับ จิรศักดิ์ชำ นาญเวช (2563 : 177 - 178) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการ แก้ปัญหาความขัดแย้งอย่างสันติวิธี: กรณีศึกษา การทะเลาะวิวาท ของวัยรุ่นในชุมชนชนบท พบว่า สาเหตุของความ ขัด แย้งและการทะเลาะวิวาทวัยรุ่นมีพฤติกรรมดังกล่าวมาจากพฤติกรรมส่วนบุคคล โดยรวมมีสาเหตุมาจากสภาพ แวดล้อมของชุมชน เช่น มีสิ่งยั่วยุทางกามารมณ์แหล่งอบายมุขและแหล่งมั่วสุมในชุมชน สาเหตุหลัก คือ พ่อแม่ ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่ดูแลบุตรหลาน เป็นเหตุให้ขาด ความอบอุ่นในครอบครัว ต้องการการยอมรับจากเพื่อน และสังคม เป็นเหตุให้วัยรุ่นแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมา ขณะที่วัยรุ่นมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาท มีสาเหตุ มาจากการ เลียนแบบสื่อและรุ่นพี่ การคบเพื่อนเกเร ประกอบกับสังคมและสภาพแวดล้อมใช้ความรุนแรงใน การแก้ไขปัญหา

2.4 ด้านการลดความรุนแรงที่ก่อให้เกิดความสูญเสียหรือการละเลยทอดทิ้ง อยู่ในระดับมากที่สุดเนื่องจาก สอดคล้องกับ วินิจ มูลวิชาและชญญา อภิบาลกุล (2565 : 195-196) ศึกษาแนวทางการลดความรุนแรงของนักเรียนที่ มีความบกพร่องทางการเห็นในสถานศึกษา โดยใช้วิธีการเจรจาไกล่เกลี่ยคนกลาง : กรณีศึกษาโครงการนักเรียนตาบอด เรียนร่วม ในความรับผิดชอบของโรงเรียนการศึกษาคนตาบอด ขอนแก่น พบว่า การลดความรุนแรงที่ก่อให้เกิดความ สูญเสียหรือการละเลยทอดทิ้ง ควรให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในเรื่องสิทธิของคนที่พิการตามกฎหมาย สามารถส่งเสริมและ พิทักษ์สิทธิของบุตรได้อย่างเหมาะสม ให้ความร่วมมือในการฝึกทักษะที่จำเป็นแก่บุตรควบคู่กับการฟื้นฟูสมรรถภาพให้ บุตรเกิดความพร้อม มีพัฒนาการตามวัยได้รับการส่งต่อเพื่อการพัฒนาที่หน่วยงานต่างๆ อย่างต่อเนื่องรวมทั้งให้การ อบรมเลี้ยงดูบุตรอย่างถูกต้องตามวัยจนกว่าเขาจะมีพฤติกรรมที่ดีและมีบุคลิกลักษณะที่ดี เป็นของตัวเอง เพื่อให้เขาเป็น เด็กดีเป็นคนดีของสังคม สำหรับครูควรจะเป็นที่ปรึกษาให้กับนักเรียนในกรณีที่นักเรียนมีปัญหา เข้ารับการอบรมให้มี ทักษะเฉพาะทาง ที่สามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการ การศึกษา มีอุปกรณ์เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนสื่อการเรียนที่เพียงพอ และในส่วนของสถานศึกษา ควรคำนึงถึงการจัดหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่น ส่งเสริมการพัฒนานักเรียนทุกกลุ่ม ให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ เห็นมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้ปราศจากอุปสรรค ในการ เดินทาง นักเรียนทุกคนได้รับความสะดวกและปลอดภัย

3. การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อ นักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

ผลการวิจัยพบว่า มี 2 ด้านที่ส่งผลต่อการลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เรียงตามลำดับได้แก่ ด้านการป้องกัน และการแก้ไขปัญหา ("X" _4) และด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา ("X" _5)

3.1 ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา ส่งผลต่อการลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 อาจจะเป็นเพราะการป้องกันและการแก้ไขปัญหาของ นักเรียนนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกภาคส่วนต้องให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียน กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหานั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลและใส่ใจอย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกันและ

การแก้ปัญหา โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนจึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป จึงทำให้ส่งผลกระทบต่อลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของวราวุฒิ เหล่าจินดา (2562 : 125) ศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านการป้องกัน และการแก้ไขปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการป้องกันและการแก้ไขปัญหาของนักเรียนนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกภาคส่วนต้องให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหานั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ความดูแลและใส่ใจอย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกัน และการแก้ปัญหา โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนจึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

3.2 การส่งต่อนักเรียน ส่งผลการลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารและครูในการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ การใช้คำพูดอย่างสร้างสรรค์ในการอธิบายเรื่องการส่งต่อนักเรียน และการวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนเพื่อเลือกแนวทางการช่วยเหลือหรือส่งต่อไปยังหน่วยงานภายนอก ส่งผลให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น ซึ่งมีผลต่อการลดพฤติกรรมความรุนแรงในสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของกรดา มลิลดา (2564 : 31-41) ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ด้านการส่งต่อนักเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า บางกรณีที่ปัญหามีความยากต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่าง ถูกต้องและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้ปัญหาคงค้างอยู่ที่ของครูที่ปรึกษาหรือคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไข

ข้อเสนอแนะ

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งข้อเสนอแนะเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. จากผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในอันดับสุดท้าย การที่ผู้วิจัยเสนอแนะให้พัฒนาการคัดกรองนักเรียน แม้ว่าผลการวิจัยจะพบว่าด้านนี้อยู่ในลำดับสุดท้ายของการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 นั้น มีเหตุผลที่สำคัญและสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระดับประเทศ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีระบบการคัดกรองนักเรียนที่มีคุณภาพ ผู้บริหารควรดำเนินการให้มีการจัดระบบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนในด้านต่าง ๆ และดำเนินการให้มีการแบ่งกลุ่มผู้เรียนอย่างชัดเจน ได้แก่ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาเพื่อแก้ไขปัญหาให้นักเรียนได้อย่างถูกต้อง

2. การศึกษาสภาพปัญหาความรุนแรงของ วัยรุ่น ทั้ง 4 ด้าน ความรุนแรงทางร่างกายเป็นปัญหาที่พบมากที่สุดเนื่องจากนักเรียนอยู่ในช่วงวัยรุ่นไม่สามารถระงับอารมณ์รุนแรงของตนเองได้จึงเกิดการทะเลาะวิวาท โดยเฉพาะบริเวณที่เปลี่ยว สถานศึกษาควรจัดพื้นที่ทุกแห่ง ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ปลอดพื้นที่เปลี่ยวและเพิ่มมาตรการ สอดส่องดูแลนักเรียนในพื้นที่เปลี่ยวมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึกกับสถานศึกษาที่มีคุณภาพต่างกัน มีขนาดต่างกัน เป็นต้น การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ส่งผลการลดพฤติกรรมความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษา นั้น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาตัวบ่งชี้ในการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ของผู้บริหารสถานศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมกิจการเด็กและเยาวชน, กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2564). *ไม่ระบุชื่อเรื่อง* (นง 3). กรุงเทพฯ: กรมกิจการเด็กและเยาวชน.
- กรดา มลิลลา. (2564). *การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1*. ชัยภูมิ: มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- เกษม วัฒนชัย. (2560). *พระบรมราโชบายด้านการศึกษาของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 10* (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2565 จาก <https://www.attth.org/พระบรมราโชบายการศึกษา/>
- ขวัญเนตร มูลทองจาด. (2564). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี*. ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- งานข้อมูลสารสนเทศ กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2. (2567). *ไม่ระบุชื่อเรื่อง* (หน้า 12–13). เพชรบุรี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2.
- จිරศักดิ์ ขำนาญเวช. (2563). *แนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งอย่างสันติวิธี: กรณีศึกษาการทะเลาะวิวาทของวัยรุ่นในชุมชนชนบท* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นิพนธ์ กินาวงศ์. (2561). *หลักการเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: พิมพ์เนศ.
- ปรมาภรณ์ สนิธิ. (2560). *แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ภารดี อนันต์นาวิ. (2565). *หลักการ แนวคิด และทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). ชลบุรี: มนต์รี.
- รัชพล เทียงดี. (2563). *การศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- วินิจ มูลวิชา, & ชัญญา อภิบาลกุล. (2565). *สุนทรียสนทนา*. ขอนแก่น: สถาบันสันติศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2562). *รายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชนประจำปี 2562* (หน้า 6). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สี่ พ.ศ. 2560–2565*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2561–2579*. กรุงเทพมหานคร: พรึกหวานกราฟฟิค.
- สถาบันวิจัยและพัฒนาการศึกษา. (2565). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สุธัมมา นามวงษา. (2552). *การศึกษาแนวทางการลดความรุนแรงของนักเรียนในสถานศึกษาโดยใช้วิธีการเจรจาไกล่เกลี่ยคนกลาง: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านคำแคน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 2* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุธิดา พงษ์สวัสดิ์. (2561). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี* (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุภัทสร สุริยะ. (2562). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.